

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. Ioannis Azorii Lorcitani, Societatis Iesv Presbyteri Theologi, Institvtiones Morales

In Qvibus Vnivers[a]e Qvaestiones ad Conscientiam recte aut prauè
factorum pertinentes, breuiter tractantur

Azor, Juan

Coloniae Agrippinae, 1616

11. De facultate transferendi pensionem in alium.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14007

fuit: neq. inter est, quod detractio usufructu proprietatis legata sit: quia usufructuarius factus dominus proprietatis, omne ius legati usufructus amisit. Sic ibi. Similiter quoq. si creditor instituat heres a suo debitore, aut contra debitor a creditore: statim atq. hereditatem alteruter adierit, obligatio cum hereditate confunditur. l. Si fructum. §. Aditio. ff. de solutioni. vbi dicitur: Aditio hereditatis nunquam iure confundit obligationem: veluti si creditor debitoris, vel contra, debitor creditoris adierit hereditatem. Ita lex. Item, si testator Titio rem alienam leget, & ipse Titius legatarius viuo testatore, illius rei dominus fiat iure donationis, eius actio extinguitur, ita vt ab hærede eam repetere possit. l. Marius §. duorum. ff. de leg. secund. Et Inst. de legat. §. Si res aliena. Item si fideiussor debitoris heres extiterit, pro quo se solutum creditoris promissit, ab obligatione liberatur. leg. Stylius. §. Quod vulgo in status. ff. de solutio.

Octauo queritur, An pensio Titio reseruata extinguatur statim atque aliud beneficium fuerit assecutus? Minime, vt recte ait Gigas q. 50. quia pensio simul cum beneficio haberi potest: non enim Canones iurave prohibent, quominus vtrumque simul habeatur, quia pensio, vt sæpius diximus, beneficium Ecclesiasticum non est.

Nono queritur, An pensio Romani Pontificis consensu redimi per Beneficium possit, pensionibus anticipate solutis? Ratio dubitandi est, quia hæc redemptio pensionis videtur Simonie vitium continere: nam quæsi ea licita est, cur non tuta conscientia possit quis se beneficio abdicare ea conditione, vt ipsi in eo certa pensio referretur, & insuper, vt ea pensio pretio anticipato solvatur, seu redimatur: quod qui faceret, beneficium ipsum vendere merito crederetur. Nam quando ita tuum beneficium Titij gratia deponeres pacto cum co inito, vt tibi pensionem decem annuorum aureorum quotannis soluendam redimam septuaginta aureis statim solutis, perinde esset, ac si dares illi beneficium pretio septuaginta aureorum recepto. Hanc questionem tractauit Gigas quest. 87. de pensio. Gambarus li. 6. de off. Legati. num. 123. vbi omnes affirmant hanc pensionis redemptionem, auctoritate Rom. Pontificis factam, liberam esse ab omni Simonie labe: quod Gigas multis argumentis conatur ostendere.

Sed nobis vnus sufficiat Romane Curie vsus. Potro, sicut Platina, Paulus I. L. hunc redimendam pensionem vsum approbauit. Ceterum non solent Romani Pontifices pensiones reseruare dimittentibus, beneficia, & hanc simul facultatem concedere, vt ipsis pensiones ex toto soluantur anticipatis solutionibus, sed pensionem simpliciter reseruant, & postea seorsim, ac diuisim faciunt liberam potestatem, & optionem, vt qui annuam pensionem debet, eam redimat anticipatis solutionibus. Teste etiam Gigante, solet pensio redimi anticipatis quinque solutionibus, vel sex, vt summum, septemue, considerata pensionarij ætate: sic enim quoque is, qui alicui annua debet alimentum, solet ea redimere. Ita ille Auctor.

Decimo queritur, An sine auctoritate Rom. Pontificis, pensio anticipatis solutionibus redimi queat? Caietanus tom. 1. Opusculorum tract. 31. in Responsione 10. affirmare videtur, quamuis id non explicet: quoniam solum ait, redimi posse pecunia pensionem sine vlla Simonie labe: quia pensio, inquit, est quid temporale, profanum, videlicet fructus qui quotannis ex beneficio debentur, & solvantur. Item, quia fas est futuros beneficij, vel pensionis fructus ad certum tempus locare, & vendere, nisi lex scripta prohibeat: ergo futuras pensiones licet vendere, & emere, cum id nulla lege scripta sit vetitum. His accedit, quod pensio conceditur tanquam alimentum in subsidium vitæ: sed is, cui annua debentur alimenta, potest anticipatis solutionibus ea vendere, & is qui debet illa redimere.

Hæc sententia mihi non placet, quia licet pensionis fructus sint quid temporale, at ius exigendi fructus ex beneficio alterius, est ius quoddam spiritali annexum, ergo fructus locari, & vendi possunt, ius tamen ipsum nõ item.

Vnde Maior in quarto, dist. vigesima quinta, questio. quinta negat id licitum esse, quia pensio, inquit, non est annua fructuum portio quæ soluitur, sed ius exigendi eam: hoc autem ius rei est spiritali annexum, quia non nisi Clerico, ex Superioris auctoritate confertur. Sotus vero libro nono, de iustitia, questione septima, articulo secundo, ita distinguit, Aut pensio datur loco tanquam laboris merces, & ministerij, & opera stipendium: & hæc pensio redimi potest absque Romani Pontificis consensu, quoniam totum hoc ius est profanum, & temporale. Aut pensio datur loco beneficij, vt puta, cum quis suum dimittit beneficium, vel lite de eo cedit, vel vt habeat, quia Clericus est, vade commode sustentetur, vel cum alicui Beneficiario datur adiutor: & hæc pensio cum in locum beneficij subrogatur, est spiritalis, ac proinde pecunia redimi nequit. Sed hanc profecto questionem rectius mea sententia solunt, Gigas de pensio. questio. 87. numero quinto, & sexto. Gambarus, & Paulus Romanus, apud Gigantem loco citato. Simpliciter, aientes, pensionem sine Pontificis Romani consensu redimi non posse: tum quia pensio sit ius quoddam quasi spiritalis: tum quia Curie Romane vsus obseruat, vt non nisi Romani Pontificis assensu redimatur, vsu vero id merito introductum est, ad omnem Simonie speciem euitandam: alioqui enim ipsa beneficia venalia redderentur. Hinc fit, vt qui priuato iure, & auctoritate pensionem redimit, peccet quidem, & puniri merito queat: Sed in Simonie penas non incidat, in quas nimirum incidunt, qui beneficium pecunia permutant.

Vndecimo queritur, An pensionarius, sine vlla Superioris auctoritate queat futuros suæ pensionis fructus ad tempus, vel ad totum vitæ suæ cursum locare, vel vendere anticipatis solutionibus? Ratio dubitandi est, quia si hoc licite potest facere, poterit etiam cum Beneficiario pacisci, vt is redimat pensionem anticipatis solutionibus: quod tamen questione superiori negauimus. Respondeo, secundum conscientiam, & ius commune posse, nisi vsus Romane Curie obsterit, & forense iudicium: nec enim tunc ius pensionis venditur, nec ad alium transfertur, sed solum futuri pensionis fructus locantur, aut venduntur: ita vt is, qui conducit, vel emit, pensionarij nomine, non suo exigat. Sicut usufructuarius quamuis apud se retineat ius, potest alteri locare, & vendere fructus, & penes vnum potest esse ius pensionis, vel usufructus, & penes alterum emolumentum, & commodum. At vero Beneficiarius, qui pensionem debet, eam redimere anticipatis solutionibus, sine Rom. Pontificis facultate non potest: tum quia emit ius ipsum pensionis, & non solum fructus: tum quia id vetat vsus Romane Curie, ac proinde Simonie speciem talis redemptio haberet: secus est, cum alteri futuri pensionis fructus locantur: in iudicio tamen talis locatio, vel venditio suspecta iudicabitur, nisi contrarium appareat certo, & euidenter, vel ad tempus, vel in perpetuum.

CAP. XI.

De facultate transferendi pensionem ad alium.

Primo queritur, Quid sit translatio pensionis, & an transferri ex vno ad alium possit? Gigas questione duodecima, de pensionibus, num. secundo, de pensionibus, ait transferri non posse, quia non est perpetua, sed pensionarij morte finitur: at vero beneficium, cum sit perpetuum, obitu Beneficiarij vacat, non extinguitur, ac ideo ad successorum transit. At quidquid sit, de hoc vsus Romane Curie habet, vt pensiones transferantur ex vno ad alium. Nam pensionario datur facultas pensionem ad alium transferendi. Nihilominus dicunt Curiales, cum pensio transfertur, antiquam extingui, & nouam alteram constitui: ita vt translatio pensionis plurimum differat à translatione beneficij: quod hoc, cum de vno Beneficiario ad alium

transfertur, non extinguitur: at in translatione pensionis, prior illa, & antiqua semper extinguitur, & noua erigitur, & imponitur. Sic *Gigas de pensionibus, quæstion. 88. numer. 8.*

Sed quidquid sit de hoc, videlicet, an in translatione pensionis semper sit prioris extinctio: Translatio pensionis, est mutatio obligationis, ex vno ad alium, vnde sicut is qui beneficium alterius gratia dimittit, suo iure cedit, ita ut ius in beneficio dimisso amplius non habeat: sic Pensionarius in pensione ad alium translata ius non habet. Porro translatio pensionis odiosa censetur, ut ait *Gomezium in Regul. Cancell. de infirmis resign. q. 6.* nam per translationem pensionis prorogatur seruitus beneficii.

Secundo queritur, An pensio transferri queat absque Rom. Pontificis auctoritate? Respondeo, minime, quia pensio, est onus, & seruitus in beneficio constituta, at beneficia seruitute onerare, sine Rom. Pontificis consensu non licet. Item, nouam pensionem in beneficijs imponere solus Papa potest, ergo eius solius est antiquam prorogare: præsertim cum in translatione pensionis prior extingui, & noua creati, & erigi à Pontifice dicatur. Cum autem translatio pensionis odiosa sit, ut diximus, quippe que beneficium onere, & seruitute diu grauet, ac premat: hinc factum est, ut quidam Romani Pontifices difficile, & merito quidem, facultatem concesserint transferendi pensionem. Leo certe Decimus, *iste Gigas equ. duodecima nu. secundo*, passim hanc facultatem dabat: Clemens Septimus, rarius: deinde vero Paulus Tertius, & Pius Quartus rarissime hanc faciebant potestatem: Gregorius Decimus Tertius, & Sixtus Quintus, solis Cardinalibus, & viris de se de Apostolica, & Ecclesia bene meritis tribuebant. Neque vero quauis ex causa, hæc potestas dari solet: potissimum conceditur ex resignatione beneficii. Cum enim Cardinalis se abdicat Episcopatu, de more ei pensio reseruat mille aureorum, cum facultate transferendi dimidiam partem, videlicet quingentorum aureorum: non enim conceditur, ut possit totam pensionem transferre, sed tertiam duntaxat partem, vel dimidiam, *Auctore Flaminio ex Mandato libro sexto, de Resignatione beneficio. qu. 4. num. 24.*

Ex his intelligitur pensionarium propria auctoritate donare alteri non posse pensionem suam, hoc est, ius quod habet exigendi fructus ex beneficio alterius: quamuis donare alteri queat fructus futuros pensionis per totam vitam suam: quia tunc non donat ius, sed fructus futuros; & penes donatarium non est, ius exigendi fructus, sed penes pensionarium. Ita ut donatarius nomine pensionarij fructus exigat, & percipiat. In foro exteriori talis donatio fructuum censetur translatio pensionis ad alterum: & proinde rata non habebitur, tanquam facta sine Rom. Pontificis auctoritate: sicut locatio fructuum futurorum ad vitam pensionarij, iudicabitur in eodem foro venditio pensionis, hoc est, iuris exigendi fructus, sine Papæ consensu, ut dixi capitul. superiori quæst. undecima, ad finem.

Tertio queritur, Quot modis fieri solet potestas transferendi pensionem? Duob. modis, ait *Mandofius in tract. de Signatura gratia, in titulo, Translationes pensionum.* Primo quidem modo obrenta facultate transferendi in ipsa pensionis impetratione, cum Pontifex simul alicui pensionem reseruat, & facultatem transferendi concedit.

Altero modo, cum pensio absque vlla facultate transferendi assignatur alicui, sed deinde Titius pensionarius, & Caius beneficiarius debitor pensionis, petunt à Pontifice, ut annua pensio, quam Caius Titio soluit, extingatur, & Seio reseruetur, & non aliter. Tunc ergo concedit Pont. ut pensio Titio non amplius soluarur, sed Seio, & tunc Curiales afferunt, pensionem priorem, quæ Titio soluebatur, extingui, & nouam constitui Seio soluendam.

Refert *Flaminus libro præfato, numero septimo*, priuilegio Pontificio multis esse concessam facultatem transfe-

rendi pensionem vsque ad certam aureorum summam: *Qualem*, inquit, *habent milites Sancti Petri, quorum Collegium est à Leone Decimo, creatum: hi si quidem habent facultatem transferendi pensionem vsque ad summam centum ducatorum Cameralium.* Item milites Sancti Pauli à Paulo Tertio creati, priuilegio possunt transferre pensionem ducentorum ducatorum Cameralium. Milites quoque Pij nominati, à Pio Quarto constituti, possunt priuilegio transferre pensionem vsque ad summam centum & quinquaginta ducatorum Cameralium. Milites Laurentiani à Sixto Quarto instituti, possunt transferre pensionem vsque ad summam ducentorum ducatorum Cameralium.

Quarto queritur, An qui habent facultatem ad alium pensionem transferendi, eam possint in quoslibet transferre? Minime, nisi in eos, qui sunt alioqui idonei, & capaces. Non enim transferre eam possunt ad Laicos, ad Hæreticos, Impuros, & alios huius factionis hominis: de quibus supra est dictum à nobis suo loco.

Quinto queritur, An habentes prædictam facultatem possint pensionem non solum ex toto, sed etiam ex parte, & non tantum ad vnum, sed etiam ad plures transferre? Respondeo, in usu esse, ut facultas detur transferendi pensionem ex toto, vel ex parte, & ad vnum, vel ad plures, ut ait *Flaminus loco citato nu. 19. & Gigas q. 86. de pensionibus num. 1.*

Sexto queritur, An gaudens illa facultate, pensionem possit ad filium transferre: hanc quæst. diluimus, supra hoc li. c. septimo, q. septima.

Septimo queritur, An qui cum ea facultate transferret pensionem ad alium, v. g. Titium, cum primum fuerit clericorum tonsura initiatus, eam possit exigere ante conditionis euentum? Huic quoque quæstioni satis iam fecimus in superioribus hoc eo. li. c. 7. q. 9.

Octauo queritur, An sine consensu Beneficiarij habentis beneficium pensione oneratum: possit pensionario concedi facultas transferendi pensionem? Potest, sed cum Romani Pontificis auctoritate, alioqui minime: nam, ut ait *Flaminus n. 24. libri præallegati*, supra dictis m. lib. data est potestas transferendi pensionem sine consensu eorum qui eas quotannis persoluant. Item, sicut Rom. Pont. potest pensionem nouam imponere sine consensu Beneficiarij, ut tradit *Gigas de pensionibus. q. 83. nu. 9.* sic etiam facere potestatem transferendi. At vero cum Pont. resignantibus beneficia, pensiones reseruat, & facultatem transferendi concedit, id non facit, sine resignatarij consensu, siue ipsam concedat simul cum reseruacione pensionis, siue seorsum, ac diuisim: & hic resignatarij consensus præstari potest per procuratorem, qui etiam post obitum domini potest suum præstare consensum. *Cassad. decis. 1. de renunc. Mandof. de Signatu. tit. translationes, vers. si. Quærebatur. Flaminus li. cit. n. 26.*

Nono queritur, An ad huiusmodi facultatem obtinendam sint omnino necessariz litteræ Pontificiæ? Sunt necessariz, ita vt expressim in eis de ipsa facultate transferendi constet: secus, minime data censetur. Nec sufficit, si alicui potestas fiat retinendi pensionem, quam alioqui amississet: vt cum quis ad Ecclesiam Cathedralis promotus: non enim idem est priuilegium retinendi pensionem, quod transferendi.

Decimo queritur, An eadem gaudens facultate, quolibet tempore possit pensionem transferre? Potest tum in infirmitate constitutus, & articulo mortis extremo, tum extra. Vnde *Gomezium in Regula Cancellaria de infirmis resignanti quæstione 16. & Mandofius eadem Regula, quæst. undecima*, docent, eam Cancellariæ Regulam de Beneficiarijs infirmitate resignantibus locum non habere in pensionarijs in mortis articulo transferentibus pensionem.

Vndecimo queritur, Coram quibus præfata habentes facultatem transferendi, ea vt possint? Respondeo, cum à Romano Pontifice litteræ dantur, in quibus transferendi pensionem facultas conceditur, clausulâ apponi solitâ esse. *Vt pensio transferri queat coram Ordinario, aut alio quo-*

cumque in dignitate Ecclesiastica constituto, vel Canonico eiusdemque Ecclesia Metropolitana, vel Cathedrali. Imo sunt à memoratis militibus n. 4. concessum est, vt possint transferre pensiones coram persona in Ecclesiastica dignitate posita, & coram Notario & testibus.

Duodecimo queritur, An quando legitima cum facultate pensio transferatur, debeat de ea translatione certior fieri Beneficiarius qui eam soluit: Respondeo intra tres menses eum esse monendum, etiam si ad absentem pensio transferatur: hoc enim vsus obseruat, teste Cassandro dicitur. 10. de reser. & Gigante de pensionibus q. 2. n. 2. Quod si pensio translata in pluribus beneficijs fuerit imposita, is ad quem transferatur, ius habet pro rata portione, ex singulis beneficijs eam exigendi.

Decimotercio queritur, An quando pensionarius, qui percepturus erat pensionem in Natali Domini, obiit in mense Septembrii, fructus illius pensionis pro rata quantitate, pertineant ad heredem pensionarij demortui, an ad eum, ad quem est ante obitum ipsius pensionarij translata? De hac questione agit Caccialupus de pensionibus quest. 25. & Gigas quest. 53. & nos etiam supra ex parte diluimus, cum de spolijs Clericorum ageretur. Et quidquid dixerint supradicti duo Auctores, esse Flaminio de reseruat. libr. 6. quest. 4. num. 47. & 48. In Rota saepe iudicatum est dictos translatae pensionis fructus non esse diuidendos inter heredem pensionarij, & eum, ad quem est pensio translata, sed eos huic posteriori deberi.

Decimoquarto queritur, An is qui pensionem ad alium transfert, tuto possit pro ea translatione pecuniam accipere? De hac questione Gigas questione 99. de pensionibus tractans, in vtramque partem argumenta proponit, & tandem concludere videtur nullum Simoniacum crimen admittit eum, qui sic pensionem transferat: quoniam pensio, inquit, est ius temporale, profanum, non spirituale.

Nec obstat, air ille, si cum pensione transferatur quoque regressus ad beneficium: quia vt ius patronatus transit ad alium cum vniuersitate rei, quae venditur, ita & regressus ad beneficium per se vendi non potest: transferatur tamen cum pensione, quae licite venditur. At enim non videtur id esse licitum, quia etiam si quis legitimam habet facultatem transferendi pensionem, non tamen ius eam vendendi: neque enim transfert ad alium rem patrimonij sui, sed pensionem tantum Ecclesiasticam, quam simul cum potestate transferendi habet à Pontifice, ac propterea transferre non ordinaria, sed commissaria, & delegata sibi potestate: non est tamen ei data potestas recepta pecuniam transferendi. Secus est, cum pensionarius locat, vel vendit futuros pensionis fructus etiam ad totum suae vitae tempus: quia tunc non vendit ius pensionis, sed tantum fructus pensionis: vt dixi e. supradicti. q. 11. & in hoc e. qu. 2.

CAP. XII.

Quid iuris, & oneris pensionarius habeat in pensione.

Primo queritur, An soluere pensionarius debeat Annatam? Debet soluere: sic enim vsus obtrinit, quem admodum & Beneficiarius, sed vt ait Gigas de pensionibus. qu. 26. nu. 2. quemadmodum cum beneficij redditus 24. duccatorum Cameralium quantitatem non excedunt, Beneficiarius Annatam non debet: ita ex pensione, quae dictam quantitatem non superat, Annata non soluitur. Sed in hac parte vsus Curiae Romanae seruandus est.

Secundo queritur, An pensionarius officij diuini preces recitare cogatur? Constans est omnium opinio, vt patet ex Gigante q. 30. de pensionibus, ad id nullo iure compelli. Exat nihilominus Constitutio à Pio V. edita, hoc initio: Ad perpetuam rei memoriam, ex proximo Later. Concilio, & habetur apud Nauarrum in Manuals, cap. 25. nu. 122. vbi Pontifex, postquam praecipit, vt Beneficiarius, qui horas omnes beneficij, seu beneficiorum suorum fructus, qui illi, vel illis diebus responderent, si quotidie diuiderentur, dimittat: qui veto Matutinum tantum, dimidiam: qui

caeteras omnes horas, alteram dimidiam; qui harum singulas, sextam partem fructuum eiusdem dici amittat: ad finem subiicit haec verba: Quicumque pensionem, fructus, vel alias res Ecclesiasticas, vt Clericus percipit, eum modo praedicto ad dicendum officium paruum B. Mariae Virginis decernimus obligatum, & pensionis fructuum, rerumque ipsarum amissionem obnoxium. Haec ibi: Quae Constitutio pensionarios tenet ac ligat.

Tercio queritur, An pensionarius tura conscientia queat pensionem exigere, sine literis Pontificijs expeditis? Respondeo, minime: quoniam sicuti impetrato beneficio à Rom. Pontifice, possessio sine ipsius literis apprehendi non potest: ita post pensionem impetratam, necesse est, vt expendantur literae Pontificiae, & soluat pensionarius minister Pontificijs in Curia laborantibus, quod de more solentur, hoc enim Curiae Rom. vsus obseruat, quamuis pensio beneficium Ecclesiasticum non sit. Gigas de pensionibus q. 34. scribit literas Pontificias ad substantiam gratiae Apostolicae non pertinere, sed solum ad probationem in iudicio, & id ostendit auctoritate Felini, Cardinalis, Gomezij & Cassadori: sed quidquid sit de alicuius gratij impetrata à Papa, & quidquid sit de iure, Curiae Romanae vsus habet, vt pensio exigi non possit sine literis Pontificijs.

Quarto queritur, An pensionarius id quod sibi ex pensione superest, debeat lege iustitiae in pios vsus impendere? Nauar. de redditibus Ecclesiae q. 1. n. 74. & in Apolog. contra Sarrmentum q. 1. monit. 32. cum pensionarium, tum Beneficiarium ad id esse compellendum sentit: quoniam pensio, inquit, est quaedam portio ex beneficij fructibus detracta: sed fructus beneficiorum, cum hoc onere ad quoslibet perueniunt, vt quidquid ex ipsis superfuerit, in pios vsus erogetur.

Caeterum durissima videtur haec Nauarri sententia, & oppositum censet Gigas de pensionibus q. 2. Couar. de testam. e. Cum in officio. nu. 6. Alexander Caccialupus, citans à Gigante, Paul. Rom. de pensionibus q. 8. vers. 1. Ecclesiasticam pensionem Redoan. de spolijs Clericorum q. 5. §. 1. n. 27. & 28. & §. 9. quia dicendum, n. 7. & sag. Nauar. quidquid sit de Beneficiarijs, de quibus suo ioco diximus, pensionarius id facere nullo communi Canonico iure compellitur: quoniam pensio datur tanquam alimentum vitae necessarium, non ratione ministerij alicuius spiritualis; quod si quid ex hoc alimento sibi concessio superfuerit, ipsi acquiritur, & nulli alteri iustitiae lege debetur.

Quinto queritur, An pensionarius de pensionis fructibus possit dum viuunt, suo arbitratu statuerere, ac dum tenetur morbo testari? Duas inuenio opiniones, quarum vna affirmat, quae placuit Giganti de pensionibus q. 52. & Couar. de testam. e. Cum in officio. n. 6. ad fin. & in hac quoque sententiam citat Gigas q. 52. Alexandrum & Caccialupum. Altera opinio negat, quam defendit Nauar. in tract. de redditibus Ecclesiae q. 1. n. 74. & in Apolog. q. 1. monit. 32. & sequitur Sarrmentus de redditibus Ecclesiae par. 3. c. 5. nu. 7. sed prior sententia probabilior videtur, quia Canones & Iura Beneficiarijs solis id facere vetuerunt, tum etiam quia pensiones dantur, vt vitae alimenta, vt habeant se, pensionarij vnde sustententur. At pensiones, dicit aliquis, ex beneficiorum fructibus percipiuntur, ergo perueniunt ad pensionarios cum eodem onere, quod habent in Beneficiarijs. Esto: sed hoc tamen nihil impedit, quia pensionarius non percipit pensionem ratione & iure Ecclesiae cui inferuiat, sed vt portionem quandam ad vitam sustentationem necessariam.

Sexto queritur, An pensio simul cum beneficio haberi nequeat? clarius, An sicut vnum beneficium simul cum alio haberi iure nequit, sic & pensio cum beneficio? Respondeo, Beneficiarijs iure communi esse interdictum, ne quis cum vno beneficio simul alterum habeat: non tamen vt cum beneficio pensionem obtineat.

Septimo queritur, An tura conscientia quis possit plures simul pensiones habere? Non est omni ex parte ratio eadem de pensionibus, quae de beneficijs: in his enim quaedam sunt, quae Canones & Iura, incompatibilia vocant, in